

2002-08-21

Dnr
0205-0239-RÄF-94RÄF
Carl Durling
08/700 13 53Näringsdepartementet
Enheten för arbetsrätt och arbetsmiljö
Att: Bo Barrefelt
103 33 Stockholm**Remissvar avseende betänkandet Personlig integritet i arbetslivet
(SOU 2002:18)**

Arbetsgivarverket har anmodats att lämna remissvar avseende betänkandet Personlig integritet i arbetslivet (SOU 2002:18).

Inledningsvis önskar Arbetsgivarverket uppmärksamma departementet på att verket har deltagit i referensgruppen till utredningen om personlig integritet i arbetslivet. Verket har därför fortlöpande lämnat synpunkter avseende såväl utredningens övergripande förslag som utformningen av lagtext. Remissvaret inriktas därför på att lämna synpunkter avseende ett antal övergripande frågor.

De senaste årens tekniska, medicinska och arbetsorganisatoriska utveckling har inneburit stora förändringar inom arbetslivet. Företagen och myndigheternas verksamhet har kunnat effektiviseras och kvalitén har förbättras. Arbetstagarna har givits en självständigare roll. Även om fokus på denna utveckling mest varit på frågor om ökad risk för intrång i den enskilda personliga integriteten så är det viktigt att påpeka att utvecklingen även inneburit ökade risker avseende myndigheters verksamhet, t.ex. rörande informationssäkerhet. En lagreglering om skyddet för den enskildes personliga integritet kräver därför en balansgång mellan den enskildes behov av integritetsskydd och arbetsgivarens behov av att kunna kontrollera och säkerställa verksamheten. Det är därför olyckligt att kommittédirektivet varit så snävt utformat. Ett förslag till reglering på detta område måste, inte minst om den skall äga giltighet för hela arbetsmarknaden, även kunna innebära förändringar som kan uppfattas att i vissa delar försvaga integritetsskyddet. I annat fall riskerar man en obalans mellan de två berättigade intressena.

Diskussionen om skyddet för den personliga integriteten i arbetslivet utgår vanligtvis endast från relationen arbetsgivare och arbetstagare/arbets sökande. Inom den offentliga sektorn tillkommer dock ytterligare en dimension. Allmänheten har genom offentlighetsprincipen möjlighet att få tillgång till handlingar med uppgifter om de enskilda arbetstagarna/arbets sökandena. Uppgifterna kan t.ex. avse bostadsadress, hemtelefonnummer, lön och utbildning. I många fall kan

detta vara ett större intrång i den personliga integriteten än att arbetsgivaren har tillgång till uppgifterna. Enligt Arbetsgivarverkets mening aktualiserar lagförslaget därför även en översyn av de särregler som gäller den offentliga sektorn och då särskilt reglerna i sekretesslagen och sekretessförordningen. Ändringar av dessa särregler skulle kunna innebära ett påtagligt ökat integritetsskydd för arbetstagare/arbets sökande inom den offentliga sektorn.

Ett särskilt problem inom den offentliga sektorn är de särregler som reglerar möjligheten till s.k. drogtester. Många myndigheter bedriver idag en sådan verksamhet att det ur säkerhetssynpunkt finns ett berättigat intresse för myndigheterna att kunna beordra sådana tester. I 2 kap. 6 § regeringsformen och 30 § lagen om offentligt anställda regleras möjlighet för den offentliga arbetsgivaren att genomföra hälsokontroller. Den närmare innebörden av dessa regleringar är dock oklar. Det är t.ex. oklart om drogtester omfattas av denna reglering. Enligt Arbetsgivarverkets mening är det av mycket stor vikt att denna rättsosäkerhet undanröjs. Ett klargörande på detta område skulle inte kunna anses stå i strid med kommittédirektivet utan i stället ses som ett stärkande av den personliga integriteten för den enskilde. Verket välkomnar därför att utredningen påtalat behovet av klargörande av innebörden i ovan nämnda lagrum och att utredningen även anför att det kan finnas behov av att inom den offentliga verksamheten utöka möjligheterna att utföra beordrade undersökningar och tester.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Birgitta Isaksson Pérez. I den slutliga handläggningen har deltagit chefjurist Karl Pfeifer, förhandlingsdirektör Anneli Hoffstedt, förhandlingssekreterare Karin Albrektson och arbetsrättsjurist Carl Durling, den senare som föredragande.

Birgitta Isaksson Pérez

Carl Durling